

Køb og salg i Cannes

Sceneliv har mødt Susan Wendt, salgschef for TrustNordisk Film Sales og indkøbschef Kim Beich fra Scanbox for at høre røverhistorierne om køb og salg af film på verdens største og mest hektiske filmmarked i Cannes.

Her er mit teater

Jørgen W. Larsen har næste år været på Aalborg Teater i 25 år. Han spiller klaver, og synger og spiller skuespil. Han viser rundt på teatret og giver sit bud på, hvordan man undgår at blive "ham der synes, det hele var bedre i gamle dage."

Generalforsamlingen

På årets generalforsamling blev den nye strategi præsenteret, ligesom en ny aftale mellem DSF og TIO (Teatrenes Interesseorganisation) blev det. Se også inde i bladet, hvem der blev tildelt Kulturprisen.

#04 2017

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

Ghita Nørby: Det store karriere- interview

Ny strategi i Dansk Skuespillerforbund

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Fax: 33 24 81 59
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
ck@skuespillerforbundet.dk
Redaktion:
Jacob Wendt Jensen
Katja Holm (ansvarshavende).

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk.
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum.)

Tryk: KLS Grafisk Hus.
Design: FXA

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.
Særlige annonceønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Katja Holm (formand), Adam Brix, Andreas
Jebro, Anne Voigt Christiansen, Benjamin Boe
Rasmussen, Christian Damsgaard, Daniel
Bevensee, Johanne Nørregård-Nielsen, Magnus
Bruun, Maria Hanke, Max-Emil Nissen, Peder
Holm Johansen, Peter Christoffersen, Rebekka
Lund, Søren Bang Jensen, Andrea Deres (sup-
pleant), Christian Gade Bjerrum (suppleant)

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm
Sekræteriatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekræteriatschef: Kim Hansen
Kommunikationschef: Charlotte Kiberg
Chefjurist: Maj Hagstrøm
Juridiske konsulenter: Magnus Homann Poulsen
og Morten Lisby
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef:
Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT-manager og Filmex: Sengul Kaya-Mortensen
IT-support og Filmex: Kasper Grande
Reception: Bente Wittenborg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 9. AUGUST 2017

Mangler du et sted at øve?

I DSF Studio findes der to prøvesale med klaver/flygel og spejle i begge sale samt et lille mødelokale, der bl.a. benyttes til kurser og arrangementer.

Når de ikke er i brug, kan de lejes/lånes af medlemmer og andre kunstnere.

Kursus:

Senior-improvisation for skuespillere 65+ med Pernille Sørensen

31/10 + 2/11, frist 2/10

Hjernen er en muskel og jo mere du bruger den, des stærkere bliver den. Som alle andre dele af kroppen kan den blive lidt langsommere med alderen. Det er derfor en god idé at udfordre hjernen på forskellige måder, bl.a. på koncentration, hukommelse og indlæring. Undervisningen er for udøvende kunstnere med lang scenisk erfaring, der i et trygt forum, og i selskab med ligesindede ønsker at træne deres evne til at opfange impulser, etablere adgang til deres kreative åre samt skabe historier ud fra, hvad der opstår i nuet.

Underviser Pernille Sørensen er skuespiller og instruktør med en bred professionel baggrund. Hun har improvisation som speciale både som underviser og udøvende og er medlem af impro-grupperne Alt på ét Bræt. Hun har gennem sit arbejde med Keith Johnstones teknik udviklet flere nye impro-former og har etableret et tæt samarbejde med impro-teatre i udlandet. Derudover er hun indehaver af konsulentfirmaet Play & Act, der arbejder med ledertræning, kommunikation og samarbejde i erhvervslivet.

Runde fødselsdage

Hanne Hedelund	20. juni	60 år
Victor Marcussen	20. juni	60 år
Lene Brøndum	26. juni	70 år
Kaja Pihl	29. juni	70 år
Terese Damsholt	30. juni	70 år
Claus Bue	4. juli	70 år
Mogens Rud Hansen	7. juli	80 år
Pia Jette Hansen	11. juli	60 år
Henning Palner	18. juli	85 år
Lone Lindorff	23. juli	80 år
Gitta-Maria Sjöberg	25. juli	60 år
Anne Merethe Abbednæs	25. juli	60 år
Anette Støvelbæk	27. juli	50 år
Tonny Landy	30. juli	80 år
Palle Knudsen	3. august	50 år
Niels Vandrefalk	7. august	75 år
Nicolaj Kopernikus	9. august	50 år
Frans Winther Christensen	11. august	70 år
Dorthe Elsebet Larsen	11. august	50 år
Sune Svanekier	16. august	50 år
Hanne Laursen	22. august	60 år
Søren Steen	22. august	75 år
Bent Conradi	30. august	85 år

Dansk Skuespillerforbund holder lukket i uge 29 og 30. Hvis du i disse to uger har et akut problem, der ikke kan vente, kan du ringe på telefon 31 53 13 34.

#04 2017

Foto: Sarah Bender

DET VAR DENGANG I 1930'ERNE

5

I serien om hvad de gamle medlemsblade i Dansk Skuespillerforbund gemmer på, er vi nået frem til 1930'erne. "Det var dengang i 1930'erne" byder på historier om holdninger for og imod synkronisering af udenlandske film, en præsentation af det i 1936 spritnye Bellevue Teatret og de første ildevarslede spor af det, der blev til Anden Verdenskrig i form af en annonce med teksten "Klip ud! Raceattester". Sådan en var nødvendig for at optræde i Tyskland.

GHITA NØRBY – 60 ÅR MED TEATER OG FILM

6

"Du er at de modigste mennesker, jeg kender til. Som skuespiller og meningsdanner. Du siger simpelthen det, du må sige. Jeg tror, du drives af en indre nødvendighed i alt, hvad du gør. Og du er ikke bange." Det sagde Katja Holm blandt meget andet til Ghita Nørby, da den 82-årige skuespiller blev fejret ved sit 60 års skuespillerjubilæum. Nørby får ordet i et karriereinterview, hvor den selverklærede diva ikke lægger fingre imellem, når det gælder holdninger til skuespillerfaget.

Foto: Filmplakat

KØB OG SALG AF FILM I CANNES

12

Vi har mødt to danskere i Cannes, der henholdsvis køber og sælger film. De er fra TrustNordisk Film Sales og Scanbox og de har fortalt røvehistorier om, hvordan flere af Lars von Triers film er blevet solgt gennem tiderne og hvordan man finder de nye spændende film til taktsomme voksne i et stadig mere presset marked.

Foto: Lars Horn/Baghuset

HER ER MIT TEATER – JØRGEN W. LARSEN PÅ AALBORG TEATER

14

Sidst i 1970'erne læste Jørgen W. Larsen hos den gamle skuespiller Hugo Øster Bendtsen i Odense. En dag da han skulle møde sin læremester på kælderscenen i Vintapperteatret, viste det sig, at en skuespiller var hoppet fra en Ionesco-forestilling, og så blev Jørgen W. Larsen spurgt, om ikke han kunne springe til. Han sagde "ja, tak," sprang skuespillerskolen over og har – blandt andet – været næsten 25 år på Aalborg Teater.

Foto: Henning Hjorth

NY STRATEGI: VISION 2022 OG FOKUSOMRÅDER

20

Baggrunden for en ny strategi i DSF er formuleret i forordet af Vision 2022 og fokusområder: "Vi kan øge både medlemmernes tilfredshed og loyalitet ved at holde fokus på forbundets interessevaretagelse, image, værdier og fællesskab." Det konstateres samtidig, at medlemmerne i DSF agerer i et arbejdsmarked, der er langt mere omskifteligt end tidligere, hvilket kræver en mere proaktiv fagforening. Læs mere om fremtidens fem fokusområder.

FORSIDEFOTO:

Ghita Nørby fotograferet af Sarah Bender.

Beskidte skotske skolepiger er et hit

'Our Ladies of Perpetual Succour' er en svær titel at oversætte til dansk, og det er da også usikkert, om teaterstykket nogensinde når til Danmark. Frit oversat har vi at gøre med unge kvinder, der kommer hinanden til evig undsætning. Stykket er svært at beskrive, men i den engelske avis The Guardian forsøger man sig med: "En form for koncert hvor man har blandet Bartók, Bach, Electric Light Orchestra og lydsiden fra tv-serien 'Brookside' performet af teenagere." Begreberne teaterforestilling eller musical viger man tilbage fra at bruge. The Guardian oplyser, at stykket får premiere i West End i London på The Duke of Yorks Theatre frem til september og det er skrevet af 'Billy Elliott's' skaber, Lee Hall. Det kører fortsat i 17 uger efter de seneste år at have turneret i både Skotland, Australien og USA. Det havde i sin tid premiere i 2015 på Edinburgh Festival Fringe. Stykket siges at have ændret sig en del gennem de to år, det er blevet spillet, hvilket jo ellers ikke er meningen med teater på scenen. Der er seks unge kvindelige skuespillere med (ingen mænd), og de sikrede for nylig en nominering til den prestigefyldte Olivier Award. Og handlingen? En flok piger rejser fra Oban til Edinburgh, hvor de skal være med i en sangkonkurrence. En periode i deres liv, hvor de også har travlt med at blive den sidste rest voksen.

Ligestilling blandt unge i Egypten

På Hosapeer Theatret i Cairo var der fuldt hus det meste af april måned, hvor stykket 'Untangled' spillede. Forfatter Sally Zohney arbejder med teatret som et socialt værktøj. 'Untangled' handler om vold i

hjemmet set fra kvindens side i form af en stribe forskellige sketches, der også kommer en lille smule omkring hvilken rolle manden spiller i parforholdet i dag for de unge egyptere. Zohney har arbejdet for FN i seks år. "Stykket har en sensitiv side i retning af begge køn, så det handler både om kvinder og mænd og den vej begge køn skal finde i livet med de forskellige former for socialt pres, der findes". 'Untangled' er baseret på humor og popkultur og handler om at finde sit ståsted, hvis man ikke er i stand til at få børn, når familien presser dig til at droppe sporten og blive gift, eller hvis storebrødrene vil bestemme det hele. Planen er at stykket i fremtiden skal turnere i den egyptiske provins, rapporterer The Theatre Times.

Nyt udefra

Michael Moore skyder på Trump

Den amerikanske dokumentarfilminstruktør, agitator og professionelle filur er ikke så meget for våben, som vi husker det fra 'Bowling for Columbine', men mon ikke han alligevel skyder med en slags skarpt mod Donald Trump, når han snart debutterer på Broadway med 'The Terms of My Surrender'?

Michael Moore har i skrivende stund endnu ikke selv sagt noget offentligt om indholdet af sit kommende one-man-show, men med hans historie i form af både 'Fahrenheit 9/11' og 'Where to Invade Next?' er der nok ingen tvivl om, at han går i kødet på det amerikanske establishment helt generelt og Donald Trump og hans stab i særdeleshed. Satte man en højttaler ovenpå teatret, var det lige før man kunne høre indholdet i Trump Tower, der kun ligger få blokke væk. Premieren på det tre måneder lange engagement er 8. august på Belasco Theatre og Michael Moore får en Tony-vindende instruktør med bag kulisserne. Billetterne er sat til salg for mellem 29 og 149 dollars, og de utålmodige kan læse mere på hjemmesiden MichaelMooreonBroadway.com.

Fem gode teaterråd i New York

Jesse Green, chefkritiker på avisen The New York Times har samlet fem teaterforestillinger, man bør unde sig selv på Broadway. Specielt i denne tid vrir det med nye stykker, fordi de skal have haft premiere i god tid inden Tony-priserne uddeles. Vi giver gerne de gode råd videre:

Venus

Suzan-Lori Parks er en kvinde med mange talenter. Ud over at spille musik med sit band, Sula and the Noise, skriver hun teaterstykker. Denne gang om en kvinde i det 19. århundrede, der blev vist frem i freak shows under navnet 'Hottentot Venus'.

The Golden Apple

I 1954 blev Homers 'Illiaden' og 'Odysseen' forvandlet til en stor musical på Broadway. Den gik ikke længe, men musikken har overlevet og er blevet kult, så nu forsøger man igen.

3/Fifths

Interaktivt teaterstykke hvor publikum, før de går ind i salen, skal beslutte hvilken hudfarve – i USA kalder man det race – man har, og derefter forsvinder de ind i en dystopisk temapark, hvor der ikke er sparet på teknikken.

Building the Wall

I et arbejdsraseri på kun en uge har Robert Schenkann skrevet et drama om et medlem af Donald Trumps embedsmænds-stab, der er under anklage for at deportere immigranter efter et terroristangreb.

Can You Forgive Her?

På Vineyard Theater instruerer Peter DuBois et stykke af Gina Gionfriddo, der plejer at have et skarpt blik for satire. Tidligere har hun skrevet 'Rapture, Blister, Burn'.

DET VAR DENGANG I 1930'erne

Racepas til arbejde i Tyskland

Krigen trækker ikke de helt store skygger ind over Dansk Skuespillerforbunds Medlemsblad, men den satte sig alligevel sine spor hist og her.

I 1939 dukker den første af flere annoncer fra Personalhistorisk Institut om såkaldte race-attester op under overskriften "Klip Ud! Race-Attester". Personalhistorisk Institut var et privat firma, der stod for slægtsforskning med et noget blakket ry. For eksempel fandt man senere ud af, at firmaet ofte havde fusket med privat slægtsforskning ved at fylde slægtsbøger til private med et adeligt navn eller to, så de solgte bedre. Om race-attester hedder sig: "De ved studieophold, teaterengagement, indgåelse af ægteskab og lignende i Tyskland og Italien af vedkommende myndigheder udkrævede attester for afstamningen (såkaldte arie-attester) bearbejdes og ufærdiges."

Hvis ingen af otte oldeforældre var jødiske kunne danske skuespillere således få stemplet "Ren arisk". Var en ud af otte oldeforældre jødisk eller bare ubekendt fik man kun betegnelsen "Arisk". Var to eller tre oldeforældre jødiske eller ubekendte kunne man tiltuske sig et "Ikke jøde"-stempel. Et bevis kostede mellem 30 og 70 kr. alt afhængig af de undersøgelser, der måtte foretages. Det er mellem 800 og 1800 kr. i nutidspenge. Direktøren for Personalhistorisk Institut hed Sixten Otto Brenner, hvilket fik tidligere forbundsformand Peter Nielsen til at kalde race-attesten for "Brenner-passet".

Modstand mod eftersynkronisering

Indtil for ganske få år siden var det stadig helt almindelig at eftersynkronisere film fra USA i store europæiske lande som for eksempel Frankrig og Italien. Efterhånden som sprogkundskaaberne i verden bliver bedre på grund af globaliseringen, er fænomenet på vej til at forsvinde. I begyndelsen af 1930'ere var det imidlertid noget helt nyt, som man seriøst overvejede også at indføre i Danmark.

I september måneds udgave af Skuespillerforeningens medlemsblad i 1932 skrev formand Knud Rassow:

"Der er opstået et nyt ord, eller rettere, det gamle 'synkronisme', der betyder samtidighed eller sammenstilling af samtidige begivenheder, har fået en dansk endelse og bruges nu inden for filmverdenen med betegnelsen 'synkronisering'."

Oversat til nutidssansk betød det, at spillefilm fra udlandet skulle oversættes til dansk ved at danske skuespillere indtalte replikkerne på en grammofoonplade. "Så længe og hver gang udlændingen bruger munden, for derved at give tilskueren eller tilhøreren forståelse af den fremmedes replik og - om muligt -

at skabe illusion af at grimmaseringen virkelig er i overensstemmelse med de ord, der lyder på dansk," som han videre skrev.

Eksperimentet blev beskrevet som interessant, men blev samtidig af formanden affærdiget som "kunstnerisk fuldkomment latterligt" og videre hed det sig:

"Vi der med mere eller mindre evne og held har søgt at trænge ind i skuespilkunstens hjerte, det levende ords uhyre verden af variationer i klang og farve, må betragte dette nye udslag af købmandsmæssig smartness på kunstens område og virke, som en råhed og kyniske. Lad det blive en ukammeratlig gerning at medvirke ved synkronisering af udenlandske film".

Og derved blev det.

Da Bellevue Teater var nyt

I 1936 var det hele 28 år siden, der var åbnet en ny teatersal i Storkøbenhavn. Det påstås i hvert tilfælde i en udgave af medlemsbladet. Det nye teater var arkitekt Arne Jacobsens Bellevue Teater, hvor der blandt andet den første sommer blev spillet en revy med Victor Borge, der brød folkeligt igennem med sketchen 'Fonetisk tegnsætning'. Arne Jacobsen fik selv lov til at sætte ord på sit teater i medlemsbladet og nogle af dem følger her:

"Fra Strandvejen føres man gennem et vindfang med lysende loft og sidevægge beklædt med skuespillerfotografier ind i eden stærkt oplyste forhal, hvor billetkontoret ligger. Gulvet i forhallen er af terrazzo og de hvide striber i den grågrønne bund leder publikum i en bue til højre og til venstre til sidefoyeren med adgang til gulvet og til trapperne til balkonen. Vi befinder os i teatersalen og er straks klar over, at det er et sommerteater. Væggene og lofter er af teltstof med brede blå og hvide striber ophængt på tykke bambusstænger. Balkonen rager som en vældig kurv af spansk udover gulvet og de tre lysstriber på undersiden giver indtrykket af, at den svæver. I forhallen findes en lille cocktailbar. Teatret er udstyret med en helt moderne drejescene, snoreloft, rundhorisont og belysning, rigelig med garderobeplads, baderum og et brandteknisk sikkerhedssystem, der overgår ethvert københavnsk teater".

**”Hvis andre mumler,
må de selv om det,
men det gør jeg altså ikke”**

I anledning af Ghita Nørbys 60 års jubilæum i forestillingen 'Sarah' på Folketeatret satte vi skuespilleren stævne. For at høre hvordan det stod til med de skarpe holdninger, hendes måde at arbejde på og hvor meget man skal tro på, at forårets rolle på Folketeatret var den sidste, som det først blev bebudet.

Af Jacob Wendt Jensen

Fotos: Sarah Bender

I en alder af 82 år er det de færreste skuespillere, der stadig spiller teater, men det gør Ghita Nørby. Så effektivt at det regnede med fem-stjernede anmeldelser for rollen som Sarah Bernhardt sammen med Preben Kristensen på Folketeatret.

Da jeg møder Ghita, hvor hun bor i Holte, har hun kun lige netop fået sundet sig efter fejringen af jubilæet to dage forinden, hvor hun blev hyldet af en propfyldt teatersal. Forbundsformand Katja Holm holdt talen for Nørby og sagde blandt andet:

"Du er et af de modigste mennesker, jeg kender til. Som skuespiller og meningsdanner. Du siger simpelthen det, du må sige. Jeg tror, du drives af en indre nødvendighed i alt, hvad du gør. Og du er ikke bange. Og det har vi nydt godt af i dit forbund adskillige gange. Du er et dybt solidarisk menneske. Du kærer dig om vores fag, om dine kolleger, om hele værket du står i og ikke om, hvordan du fremstår. Du stiller op. Du løfter os andre. Og du kræver også meget. På scenen og foran kameraet. Du kræver meget af dine omgivelser og du trives uendeligt dårligt med middelmådighed. Og så er du et dejligt menneske."

Mange flere ord fulgte, og Ghita blev blandt andet kaldt "ubeskribelig", men det vil jeg nu forsøge at modbevise med dette interview, der bliver en tur ind i Ghita Nørbys tanker om skuespillet, livet og nogle af de skarpe holdninger hun har haft til teatret gennem tiderne.

Kunne ikke være bedre

Men hvordan var den store eftermiddag på Folketeatret så. Hvilke tanker røg der igennem hovedet? Det indledte jeg med at spørge om.

"SÅ stor en taknemmelighed. Glæde og taknemmelighed. Og så var det altså sådan en fin fest. Folketeatret er et varmt og herligt sted, der er bygget op i træ. Der er så mange sjæle, der har grædt og grinet der og lidt og stridt. Alt det kan du mærke. Og så er der en vidunderlig stemning på det teater. Dronningen sidder på ottende række sammen med os alle sammen. Uhøjtideligt, morsomt og alvorligt på samme tid. Alle de kærligste ting ved vores mærkelige metier. Kan det være bedre, må jeg spørge?"

Hvad tænker du så på, når det af og til kommer dig i hu, at du har arbejdet som skuespiller i 60 år?

"Jamen, jeg kan ikke forholde mig til, at der er gået så lang tid. Jeg har opgivet at forholde mig til det. Jeg skal ind og spille på scenen i aften. DET kan jeg forholde mig til. Jeg kan ikke forholde mig til noget for 30 eller 40 år siden. Ja, jeg har levet længe og jeg har oplevet en masse vidunderlige ting, det har jeg, og jeg har taget del i livet på den ene og den anden måde. Men man sidder ikke sådan og funderer over det. Hvis nu mine knæ gjorde ondt, jeg ikke kunne huske mere eller ikke kunne gå, så kunne jeg måske forholde mig til min alder. Så blev jeg jo nødt til det. Men så længe det slæber af, sidder jeg ikke og ruger."

OTTE VIGTIGE TEATERROLLER

Indenfor murene (2005 og 2015)
Vores sensommer (2005)
Hvem er bange for Virginia Woolf? (1982)
Fra regnormenes liv (1982)
Glade dage (1981)
Misantropen (1973 og 2002)
Den herskende klasse (1970)
En duft af honning (1960)

OTTE VIGTIGE FILMROLLER

Nøgle hus spejl (2015)
Stille hjerte (2014)
Arven (2003)
Her i nærheden (2000)
Riget (1994-1997)
Dansen med Regitze (1989)
Matador (1978-82)
Baronessen fra benzintanken (1960)

Jeg har ikke nogen metode

Alle skuespillere har jo deres egne metoder, men hvordan vil du beskrive dit fag set indefra?

"Jeg har ingen metode – og jeg aldrig haft nogen. Jeg bryder mig ikke særlig meget om det, man kalder method acting. Jeg gider til gengæld tale det danske sprog. Jeg synes, det er åndssvagt, at skuespillere ikke kan fortælle en historie, uden de skal have microporte på. Jeg kan ikke begribe, hvorfor de fleste læsper. Og hvorfor de ikke hører efter deres egne fejl. Sådan gør jeg selv Hvis du taler tydeligt, kan du høre dine fejl og får mulighed for at rette dem. For mange står og fedter med det, så det endelige udtryk bliver noget gnidder-Maren. Det har jeg aldrig villet. Jeg havde også nogle hårde læremestre. Og Gud være lovet for dem. I dag gider ingen tage fat i nogen mere, men det kan jeg love for, der blev med mig. Den der latterlige lille søde pige med smil-huller og strutbryster og så videre... Du kan tro jeg har været gennem møllen og jeg takker for hvert eneste slag jeg fik," siger Ghita Nørby.

De unge ville måske selv indvende, at de forsøger at spille realistisk...

"Hold nu op! Skal *det* ikke være kunst? Er vi ude i dokumentar? Det er ikke scenekunst for mig. Jeg bøjer mig i støvet, og de kan gøre hvad de vil. Men spørger man mig, vil jeg sige, at kunst er tanke og kunst er styring. Og kunst er bevidsthed og ubevidsthed på samme tid og derfor er vores fag meget svært, hvis du vil lykkes med det. Jeg kan altså godt spille et menneske som Dronning Elizabeth I, der slog mennesker ihjel, men derfor behøver jeg ikke slå nogen ihjel privat. Jeg har aldrig fattet method acting. Jeg kan da spille hvad som helst, fordi jeg er karakterskuespiller."

Musik mellem skuespillerne

Vil du gerne tale fag med dine kolleger, eller vil du helst være fri?

"Det er meget forskelligt. Hvis to skuespillere spiller sammen i et stykke, skal vi ikke nødvendigvis kende alle hinandens hemmeligheder. Det er simpelthen ikke nødvendigt. Men vi skal have noget musik sammen i vores spil, og det synes jeg for eksempel Preben Kristensen og jeg har sammen i en enorm grad. Vi har egentlig ikke spillet sammen forfærdeligt ofte, men vi har en fælles frihed og en fælles 'hvad du rækker mig, tager jeg imod'-holdning. Vi laver ikke om på stykket undervejs, men vi trækker vejret, så det forbliver levende. At pauserne er forskellige fra den ene dag til den anden, er jo det, der holder et stykke i live. Jeg har spillet 'Hvem er bange for Virginia Woolf?' 500 gange med Frits Helmuth. Du skal tømme dig og så gå ind på scenen, og pludselig siger violinen ting og sager, men det er et spørgsmål om vilje og at vige tilbage for at reproducere. Man må ikke tænke 'Ih, hvor var jeg god i dag' og så gøre det samme dagen efter. Det duer ikke. Mange gør det, men for mig er det dybt uinteressant og dovent. Hvis ikke det er livsvigtigt, hver gang du står på scenen, kan det være ligegyldigt," siger Ghita Nørby.

Ser du selv meget teater?

"Jeg prøver på at følge med, så godt jeg kan. Hvis man som skuespiller ser en forestilling, der er god, bliver man nærmest overlykkelig, fordi man bliver bekræftet i, at det er noget værd, at der står mennesker på scenen og trækker vejret i stedet for vi altid sidder og kigger på en skærm," siger Ghita Nørby.

Hun nævner 'Dekalog' fra Betty Nansen Teatret som et af de nyere dybt interessante stykker, både hvad angik scenografi og skuespillere. Det er ofte hendes ven Michael Moritzen, der tager Ghita Nørby under armen for at gå i teatret.

Jeg kan være en pest

Er der brug for et hierarki i et teaterensemble?

"Der skal være nogle trækheste, og det er dem, man kalder divaer eller primadonnaer. Den slags udtryk har en negativ klang på dansk, men de er dybt nødvendige for en teateropsætning. En trækhest, som går foran og tager alle slagene, så de andre følger med. Samtidig mener jeg naturligvis, at ALLE, der er med, er nødvendige. Både den der siger et lillebitte 'ja', og den der har en monolog på tre timer. Det jeg kan lide, er jo også samarbejdet. Men jeg synes altså samtidig også, at man har lov til at ytre sig i et ensemble og sige 'kom nu med, hvad

sidder I der og hænger efter?' Trækhesten eller divaen tager et ansvar. Nu går vi den her vej, og så må vi lave det om, hvis det ikke duer," siger Ghita Nørby, og fortsætter:

"Jeg kan godt være en ret stor pest for mine medspillere, fordi jeg er meget sen til at lære teksten udenad. På et tidspunkt skal man jo give sine stikord, men jeg er meget lang tid om det, og det har jeg altid været. Jeg bruger meget tid undervejs på at undersøge situationerne, hvor jeg roder nede under teksten, og så ligger teksten ovenpå. I den tidlige del af processen er lagene i dybden vigtigst, så jeg øver mig med manuskriptet i hånden. Nogen kan jo nærmest bare kigge på en side, og så sidder den i hjernen, men jeg har altid været langsom, og det er ikke fordi, det har noget med alder at gøre. Det er heller ikke fordi, jeg ikke er flittig, for jeg læser på det, men mine tanker er optaget af alt det nedenunder."

Født på gammel scene

Hvordan ser du på dine mange år på Det Kongelige Teater i dag?

"Jeg er født på Kongens Nytorv og har svært ved Skuespilhuset. Jeg kan godt forstå, at man ikke længere kan spille skuespil på Gamle Scene, fordi tv og alt muligt er nærbilleder. Jeg har det bare så svært ved Skuespilhuset, fordi det er glas og jern alt sammen og jeg synes, det er svært at varme op og det er svært at skabe en atmosfære på scenen. Jeg synes også, der er mørkt i garderoberne. De åndssvage og mærkelige bestyrelsesmedlemmer man af og til kan have i en teaterbestyrelse siger, at det er ih sådan nogle flotte garderober med en fin udsigt. Det var Satans! Jeg skal ned og spille på en mørk scene. Det er det eneste, der interesserer mig, så jeg er ligeglad med udsigten. Vist er den da flot, men jeg sidder ikke og kigger ud af vinduet. Om vinteren er der koldt i garderoberne og om sommeren har jeg dyrket tomater derinde. Jeg havde en aldeles glimrende tomatdyrkning derinde i 30 graders varme. Ventilationen er så elendig, at man ikke kan holde ud at være der. Det kunne de godt nok ikke lide, at jeg sagde," erindrer Ghita Nørby, der også engang midt i 00'erne offentligt luftede sin frustration over, at hun ikke fik nok gode roller.

"Det vil jeg ikke finde mig i. Så går jeg. Det er måske også rigtigt, at hvis man ikke synes om, hvordan man bliver behandlet, så skal man jo gå et andet sted hen. Jeg gider ikke bruge min tid på at gå og være ked af det, hvis jeg kan være glad et andet sted. Jeg får for det meste sagt, det jeg mener, men det kan da godt være, at jeg skulle have holdt min kæft indimellem og have tænkt mig om, før jeg talte, for det kan godt gå hen og blive en boomerang. Man kan jo godt give sig tid til en lille eftertanke, før man sprænger i luften."

Du er en smule berygtet for dengang du talte udviklingskurserne på Det Kongelige Teater midt imod. Har du stadig samme holdning?

"Jeg synes bare, at når vi nu taler om, hvor dyr kulturen er, og man næsten bliver bedt om at tage tøj med hjemmefra til en forestilling, og vi afskaffer malersale og rekvisitlagre og afskaffer og afskaffer, snart så der er ikke en pind tilbage. Derfor bliver man forundret, når man hører, at hele den bureaukratiske del af teatret er taget på weekend et sted, hvor de spiller bold og der kommer en og fortæller om mindfulness. Jeg får kløe over hele kroppen alene over det udtryk. Den slags gør de altså ikke på Folketeatret."

”Jeg har det bare så svært ved Skuespilhuset, fordi det er glas og jern alt sammen og jeg synes, det er svært at varme op og det er svært at skabe en atmosfære på scenen.

Ghita Nørby og Preben Kristensen i 'Sarah' på Folketeatret. Foto: Folketeatret.

At være folkeeje kan ikke trænes

Hvordan har du oplevet mediernes håndtering af Ghita Nørby, for det går jo ikke ubemærket hen, når du siger noget?

”Jeg tackler det egentlig, synes jeg selv, meget godt. Nogle gange læser jeg bare ikke, hvad der står om mig. Især ikke hvis det bliver til personsager. Jeg er jo det, der hedder 'folkeeje'. Det kan man ikke træne sig til at blive. Enten er man det eller også er man det ikke. Det har i øvrigt ikke noget med talent at gøre. Når jeg nu er blevet folkeeje, ville det bare være helt vanvittigt, hvis ikke jeg syntes, det var skønt, at folk for eksempel siger 'god dag' til mig på gaden. Jamen jeg siger da 'god dag igen', fordi det er naturligt,” siger Ghita Nørby.

Hvornår opdagede du første gang, at du var folkeeje?

”I det øjeblik folk begyndte at sige 'dav' til mig på gaden. Da mine børnebørn var små, var de optaget af det med, at jeg blev genkendt, og så måtte jeg lige forklare dem, at jeg kun var far-mor for dem og ikke for alle mulige andre. Min søn syntes ikke, det var forfærdeligt sjovt, da han var lille. Han syntes, det var irriterende, at folk vendte sig om efter mig. Jeg tager det selv i stiv arm, selv om jeg godt ved, at der er nogle af mine kolleger, der ikke kan lide det. For mig er det bare alt for besværligt at bruge negative kræfter på den slags. Det er jo ikke så svært at svare, og skal man blive vred over, at nogen kommer hen til en for at sige, at de er glade for, at man lever? Jeg bliver da glad. Det gør jeg virkelig.”

FYRTÅRNE

I arbejdet med omkring 150 roller på film og tv og mindst det samme på teatret, har Ghita Nørby mødt adskillige fyrtårne. Vi bad hende give fire af dem nogle ord med vejen:

Poul Reumert (1883-1968)

"Mindelsen om Poul Reumert er helt og aldeles fejlagtig! Han var en stor skuespiller. Han havde måske nok et organ, der lød skægt i vores ører, men jeg kan godt love dig for, at han kunne forandre på det på scenen. Det er sludder og vrøvl, det der er i omløb om ham. At det kun var duarder det hele, det er fordomme. Jeg har været ude for, at der kommer en instruktør hen til mig, og beder mig om, at lade være med at tale så tydeligt. Hvis andre mumler, må de selv om det, men det gør jeg altså IKKE. Vi er snart derhenne, hvor danske film bliver undertekstet, fordi publikum ikke kan forstå, hvad der bliver sagt. Jeg synes nærmest, det er flovt."

Erling Schroeder (1904-1998)

"Han var jo min mentor. Ham der så på den lille fjollerik, som jeg var, og ville finde ud af, om der var noget indeni. Der kom jeg i den hårde skole, kan jeg godt fortælle dig. Han bad mig om at tænke mig om og udfordrede min forstand og fik den til at køre. På Alléscenen skulle jeg gå ind jeg gå ad døren i et stykke, men første gang bad han mig om at gå ud igen og begynde forfra. "Du har ingen hemmeligheder, men jeg kan lære dig at få en," sagde han. Jeg var helt chokeret. Schrøder lærte mig ikke bare at komme fjollet og sød ind, for det gider ingen jo at se på. Han kunne ikke vide, at jeg havde talent i mig, men på hans opfordring arbejdede jeg videre og blev langsomt bedre."

Ingmar Bergman (1918-2007)

"Vi, der blev udvalgt til at være med i 'Misanthropen', var så privilegerede og man misundte os med rette, for det var en kolossal stor oplevelse. Hvis vi havde aftalt, at vi skulle mødes kl. 12, så skulle man møde op ti minutter før og være klar til at begynde præcis kl. 12. Hvis du først kom kl. 12, så var det rent mord fra hans side. Det var så barsk, så man ikke kan tro det. Og vi der var med var endda af den gamle skole. Det er så enkelt at arbejde på den måde, og vi sparede på kræfterne. De gange jeg har haft lektioner på Teaterskolen, kommer der altid elever dalrende ti minutter over, og jeg spørger altid hvorfor de overhovedet kommer? Filmbussen er kørt. Desværre. Farvel for i dag."

Jørgen Reenberg (1927-)

"Han har altid været en stor personlighed og Gud være lovet for det. Jørgen er ikke som folk er flest og gør ikke hvad folk gør mest. Men han er et meget varmt og respektfuldt menneske i forhold til sin metier og sine kolleger. Han har mange gange brugt en hård toneart over for kolleger, men bag det ligger en stor respekt for teatret og skuespillerfaget. Jørgen er ofte blevet mistolket. Når han skældte ud var det i teatrets tjeneste, men han er ikke kold og ondskabsfuld. Han er et varmt menneske med frygteligt store krav til sig selv. Næste for store og mange gange op til premierer har nervøsiteten været ved at ødelægge ham."

Spiller gerne gammel mokke

Er det rigtigt, at 'Sarah' er din afskedsforestilling eller skal vi tage det med et gran salt?

"Jeg ved det ikke. Lige nu har jeg ikke noget teaterengagement i fremtiden, men jeg har mange planer med at tage ud og læse op og improvisere sammen med Lars Hannibal og Michala Petri. Nogle gange kun med Hannibal. Vi har nogle meget skægge halvanden times optrædener eller mere. Det er sjovt, og jeg elsker det. Vi fortæller om alt muligt mellem himmel og jord, og vi forbereder ikke noget af det. Jeg ved, at mange skuespillere ikke bryder sig om den slags, men jeg kan godt lide det."

I teorien kan du altså godt blive fristet af mere teater?

"Ja, hvis det er noget, jeg kan klare. Jeg ser på, hvad der byder sig til, og jeg har ikke nogen holdning til store eller små roller eller at noget skal være på en bestemt måde. Jeg tager det på fornemmelsen. Vi må se, hvad der sker. Jeg vil også mægtigt gerne filme. Men det er unge mennesker, der skriver filmmanuskripter, så hvad ved de om folk i min alder? Men en gang imellem skal der vel fortsat – trods alt – være en gammel, sur mokke med?"

Har du fået hjælp af Skuespillerforbundet i din karriere?

"Skuespillerforbundet betyder meget for mig. I gamle dage sad jeg i bestyrelsen i nogle år, da Bent Rothe var formand og advokat Jon Palle Buhl var tilknyttet, så vi er tilbage i 1960'erne. På den måde har jeg gjort mit forbundsarbejde og jeg kunne mægtigt godt lide det. Jeg er meget lykkelig for forbundet i al almindelighed, og jeg synes Katjas kamp for medlemmerne er fornem. Hun er begavet og morsom, og jeg holder meget af hende."

Hvad tænker du, når du hører, at kvindelige skuespillere får 41 procent mindre i løn end mandlige skuespillere?

"Jeg synes, det er forkert, men jeg ved det jo godt. Uanset om man er skuespiller eller ej, er det aldrig et udbredt emne at diskutere løn, og folk kan godt have tendens til at lyve om det. Selv har jeg aldrig haft en manager, men jeg har en advokat. Hvis

ikke jeg havde det, ville jeg hele mit liv have fået seks flasker rødvin for at medvirke. Jeg kan overhovedet ikke finde ud af at forhandle. Jeg smiler venligt og siger 'nej hvor spændende' og så kan de ringe til Ole Finn Nielsen, min advokat, og så klarer han resten. Han er i øvrigt en af mine bedste venner gennem livet. Jeg gider til gengæld ikke betale 15 procent til en manager, der ødelægger mit arbejde og i øvrigt er modbydelig og taler grimt til mine arbejdsgivere. Nogle af de der agenter er komplet åndssvage og ødelægger meget for skuespillerne. Jeg kender en del kolleger, der lider under dem, og så må jeg simpelthen foreslå, at de skaffer sig af med dem. Det er hårdt nok at være skuespiller i forvejen, så det er da dumt at gå og irritere sig over sin agent. Har du måske nogensinde oplevet, at en agent har gjort noget godt for en dansk skuespiller?" siger Ghita Nørby.

Kunsten og teatret betyder alt

Hvad er kunstens rolle i samfundet ifølge dig?

"Det er forfærdeligt, at man sparer ned på kunst. Vi koster jo ingenting. Til gengæld er vi livsnødvendige for et land at have. Vi er åndedrættet, Vi er der, hvor man kommer til at le eller til at græde og måske endda tænke sig om. Kunsten er uvurderlig. Og så sidder der nogle oppe i ministeriet og vil spare os væk. De er ikke rigtigt kloge. Hvis radio, teater, biografer og så videre lukker, så skal du se et kedeligt land vi får. Skal vi heller ikke have musik mere? Jeg bliver ude af mig selv, når jeg hører vores kulturminister i dag og det må du gerne skrive. At sidde der og ville have mere for mindre, jamen vi skal da have mere for mere! Kunstnerne er ved at lide druknedøden. At man tror, vi er nogle forkælede små tosser, nej, det er vi ikke!" nærmest fryser Ghita Nørby i dagligstuen i Holte, inden hun fortsætter:

"At de i ministeriet tror, man kan blande et vokalkor med et operakor. Det vil være som at blande en blomsterforretning og en slagter. Idéer af den type er fostret af folk, der ikke sætter sig ind i sammenhængen og som ikke har respekt for kunsten. Churchill var den der sagde, at hvad har vi ellers at slås for, hvis ikke vi har kulturen."

Hvis du nu kom hen et sted, hvor du slet ikke spillede teater længere, hvad ville du så savne ved det?

"Det hele. Jeg elsker det. Det er jo mit liv. Hele min tilværelse er teatret og dets muligheder og hvad deraf følger. I sådan en situation ville jeg da ønske, at min forstand går væk, så jeg ikke opdager det, havde jeg nær sagt. Jeg tror, det bliver svært at leve uden teatret."

Efter en lille tænkepause fortsætter hun:

"Der er jo også det med teatret, at jeg er født ind i det. Min far var kammersanger og min mor var pianist, og vi boede i Nyhavn. Det Kongelige Teater lå tre skridt derfra. Min far tog mig altid i hånden, fra jeg var fire år gammel og placerede mig nede på Gamle Scene, når han var til sangprøver, hvor jeg så teaterprøver. Det var mit andet hjem, selv om jeg som lille ikke forstod meget af, hvad der foregik. Og så har teaterlivet en stor forførelse i sig – en atmosfære – jeg ville gerne danse ballet og tåspids – men det ville min far ikke have. Han ville have, at jeg skulle have en almindelig barndom. Senere sagde jeg til min far, at jeg ville være skuespiller, og spurgte om han ville hjælpe mig, men nej det ville han ikke. Han ville ikke have, at jeg senere kunne bebrejde, at nogen havde hjulpet og heller ikke have, at jeg stod i en position, hvor jeg skulle sige tak til nogen. Det skulle være mit eget valg."

Vi søger topfaglig og levende underviser i teater og skuespil

Teaterhøjskolen i Ryslinge er en ambitiøs og brandvarm udviklingsplatform for unge der er klar til fuld fordybelse i teater, skuespil og scenekunst.

Vi søger en hovedunderviser i teater og skuespil pr. 01/01 - 22/12 2018 i et års fuldstidsansættelse.

Er du klar til et år med teaterundervisning og højskolearbejde? Så kom til Ryslinge Højskole.

Det er ansøgningsfrist d. 20 juni kl. 12.00. Samtalerne vil blive mandag d. 26/6.

Læs mere på www.ryslinge-hojskole.dk/ledigestillinger

Ryslinge Højskole
TEATER OG FILMSKUESPIL

Filmfestivalen i Cannes bringer mere end 40.000 mennesker til Rivieraen. Der er filmstjerner, og dem der laver filmene. Og der er journalister. Men der er også en stor skare af folk, der handler med film. På årets festival mødte vi en dansk køber og sælger for at høre deres røverhistorier.

TRUSTNORDISK IN CANNES 2017

Filmkarrusellen i Cannes

Susan Wendt, Head of Sales i TrustNordisk var på filmfestival i Cannes for at sælge danske og skandinaviske film.

Af Jacob Wendt Jensen, Cannes

I 2008 fusionerede Nordisk Film International Sales og Trust Film Sales til TrustNordisk, og ti år efter har de fordoblet omsætningen i butikken med 15 ansatte. Fire ud af fem film er fra Skandinavien og heraf er en god del danske. Antallet svinger lidt fra år til år.

For eksempel er Lars von Triers 'The House That Jack Built' et af årets slagnumre. Selv om den knap nok er indspillet færdig, mangler den kun at blive solgt til USA og få andre lande i verden eller "territorier" som salgsfolkene ynder at kalde dem.

Susan Wendt, Director of International Sales and Marketing i TrustNordisk, har været i gamet i årtier. Hun siger:

"Vi tager ikke hvilke som helst film ind fra resten af verden med mindre de passer ind i og er i den kvalitet, som vi er kendt for blandt de internationale købere både inden for arthousefilm og genrefilm. Det vigtige ved en festival i forhold til vores daglige arbejde er, at du her har konkurrenterne og kunder samlet og på den måde kan du få dem gejlet op og måske få startet en budkrig på de enkelte titler. Når det første bud fra en kunde kommer, ringes der rundt til de andre, som har vist interesse og giver dem en chance for at byde med. Annoncering af salg og omtale i pressen er også med til at få gang i dette. Når vi har promovisninger for køberne i Berlin og Cannes er det meget bevidst en blanding af promoer for de større film, sammen med en

førstegangs instruktør, så vi får skabt opmærksomhed og lokker kunder i butikken til alle filmene."

Salgseventyr med von Trier

For nogle år siden havde TrustNordisk Lars von Triers 'Antichrist' med i Cannes, og den var stadig ikke solgt til de største lande i verden som for eksempel USA. Ved den første visning til køberne brød filmfremviseren sammen og ved den næste gik strømmen i biografen på grund af demonstrationer i Cannes.

"Vi arrangerede en tredje visning, og mens dagene gik spredte der sig en stemning af, at et eller andet overjordisk forsøgte at forhindre, at filmen blev vist, hvilket jo svarede meget godt til filmens indhold. Vi var forfulgt, men til sidst blev den solgt til alle lande. Og så var der jo 'Melancholia', hvor vi gik i skjul efter den berygtede pressekonference. Vi besluttede os til at give køberne lov til at trække sig ud, hvis de ville og så lod vi være med at tage telefonen i nogle dage, men kun en køber fortrød heldigvis," fortæller Susan Wendt.

I modsætning til for ti år siden hvor de fleste film solgte bredt men for mindre beløb, kræver det i dag lancering på en af de store A-festivaler, for at sætte gang i salget. Hvis en film ikke er med sådan et sted, risikerer der ikke at komme gang i salget. Der er mere "alt eller intet" over branchen i dag end tidligere.

”Der sker store ændringer hele tiden. Vores handler bliver større og dækker flere platforme. Vi skal for eksempel i dag for hver enkelt film vurdere, om det giver mening at forsøge at få et salg igennem til Netflix og løbe med pengene, idet filmen så hverken får et festival- eller biografliv eller vente og sælge til de klassiske distributører. Globalt er indtægterne på dvd-salg og salg til tv faldet markant, men har man den rigtig film, står køberne stadig i kø og betaler de høje priser. Spørgsmålet er så selvfølgelig altid: Hvad er den rigtige film?”

Film til tænksomme voksne

Akkurat som der er en dansk butik, hvor der sælges film i Cannes, går der købere rundt fra danske distributionsselskaber og køber ind til de danske biografer. Herhjemme er Nordisk Film og SF-Film de største af slagsen med Scanbox på en tredjeplads, hvis store internationale distributører som Disney og UIP fraregnes.

Kim Beich er operationel direktør for markedsføring, finans og indkøb i Scanbox og holder således snor i, hvordan de film han køber, skal markedsføres i de skandinaviske lande med respekt for publikums egenart i hvert enkelt land. Scanbox er på udkig efter såkaldte upmarket-film, der har potentiale til at bryde ud og blive mainstream. Auteurdrevne film fra for eksempel Frankrig, Tyskland og Italien, der ofte er rettet mod den modne kvinde. Det har sin baggrund i at Scanbox’ ejer Sigurjon Sighvatsson selv er filmproducent.

”Vores største udfordringer ligger i, at vi typisk køber rettighederne et år til halvandet, før vi får mulighed for at tjene penge ved billetlugerne. Vi forsøger så at lave vores hjemmearbejde så godt som muligt ved at læse manuskripter og holde os orienteret med filmprojekterne undervejs. Det arbejde suppleres af det gode forhold vores ejer har til andre producenter. Sighvatsson kender Gud og hver mand i Hollywood og så konkurrerer vi samtidig på, at vi bagefter kan vores kram, når det gælder om at finde målgrupperne på markedet,” siger Kim Beich.

Husker stadig 'Memento'

Da Kim Beich begyndte som indkøber i filmbranchen hos Nordisk Film, var han lidt mere skræmsikker i sine indkøb.

”Med tiden må jeg indrømme, at jeg er blevet så voksen, at jeg har indset, at alle har en mening. Og fra vi læser det første manuskript til der ligger en færdig film kan meget gå galt i en lang proces, som vi ikke kan påvirke. Jeg ville ikke investere mine egne penge i filmdistribution, men derfor kan vi jo godt være gode til vores arbejde,” siger Kim Beich.

Hans favoriteksempel på et indkøb med næsen er Christopher Nolans 'Memento'.

”Det er nok det vanskeligste manuskript, jeg nogensinde har læst. Det tog mig fem timer mod normalt under to timer for et manus på godt og vel 100 sider. Jeg måtte bladre frem og tilbage mange gange for at forstå handlingen, men historien fascinerede mig, så jeg overtalte Nordisk til at tage en chance. På papiret i dag ville filmen aldrig være lavet. På sit eget niveau blev den en stor succes og solgte knap 30.000 billetter i Danmark og havde fine tal i hele Skandinavien. Den er et eksempel på, at du faktisk ikke kan vide noget fra begyndelsen, men hvis historien er god og konceptet er nyt og unikt, så er der større chance for at få investeringen tilbage, frem for hvis det er et gennemsnitligt manuskript med velkendte navne.”

Kim Beich, COO i Scanbox var på filmfestival i Cannes for at købe internationale film.

Pingviner i den kolde sne

Hos Scanbox har de haft gode regnskabsår de senere år. Fx købte de 'Lion' i en filmpakke, hvor Quentin Tarantinos 'The Hateful Eight' var den store film, og begge film gik godt, men Kim Beich vil også gerne løfte sløret for et par gange på det seneste, hvor det er gået knap så godt. 'Pingvinmarchen 2' slog et hul i regnskaberne, selv om den med sine 50.000 euro var relativt billig at købe.

”Originalen var en stor succes i hele Skandinavien, og derfor mente vi, at der var et stort indbygget publikum til en fortsættelse. Fordi den var billig, satte vi ekstra markedsføring ind, men der forregnede vi os og så var det, set i bakspejlet, dumt at lade den få premiere samme dag som 'The Beauty and the Beast'. Vi stirrede os blinde på vores brand og brændte fingrene, så det var en god øjenåbner i forhold til, at vi ikke kan gå på vandet. Det er sjældent, vi rammer så meget ved siden af,” siger Kim Beich og fortæller derefter om en vare man fik, som ikke levede op til forventningerne.

”Gold’ så bedre ud på papiret, end den endte med at være. Det var et rigtigt godt manuskript, og vi følte, at filmen lænede sig lidt op ad 'Wolf of Wall Street'. Matthew McConaughey kan være en rigtig dygtig skuespiller, hvis han bliver instrueret på den rigtige måde, men da jeg så de første fotos fra filmen, hvor han havde hente-hår og skæve tænder, tænkte jeg, at folk ville blive skræmt væk. Instruktørens kunstneriske valg var simpelthen med til at ødelægge historien og filmen blev sådan lidt ugidelig i sidste ende, men det kunne vi jo ikke gøre noget ved.”

HER ER MIT TEATER

Han er nærmest selvlært, Jørgen W. Larsen, der gennem snart 25 år har spillet adskillige og meget forskellige roller på Aalborg Teater. Vi gik med ham en tur rundt på teatret i Limfjordsbyen.

Jørgen W. Larsen og Aalborg Teater

Af Jacob Wendt Jensen
Fotos: Lars Horn/Baghuset

Da jeg ankommer til Aalborg Teater er Jørgen W. Larsen (60 år), i gang med at fortælle røverhistorier til et morgenarrangement for teatrets sponsorer. Som skuespiller, sanger og af og til instruktør på teatret, er han en naturlig ambassadør for byens teater på mange forskellige måder. Ambitionen er at have et ensemble på 20 skuespillere i sæsonen 2017/2018, og der bliver Jørgen W. Larsen som sædvanlig et af billedkortene, hvis ikke man kan kalde ham esset i ærmet.

"Jeg er ikke nogen stor stjerneskuespiller, og jeg ved ikke, hvor god en skuespiller jeg egentlig er, men jeg kan mange forskellige ting. Jeg kan spille musik, jeg kan synge, jeg har en god stemme og arbejder godt med kroppen, så det er baggrunden for, at jeg har haft arbejde i alle årene, efter jeg først kom i gang," siger Jørgen W. Larsen.

Han har været på turné med Gladsaxe Teatret og spillet med i andre stykker i København og han har haft nogle roller i tv-

serier, blandt andet 'Dicte' og i filmen 'Dræberne fra Nibe', men hovedparten af karrieren har udfoldet sig på Aalborg Teater, hvor Jørgen W. Larsen ofte ser de yngre kolleger være tre til fem år for derefter at vandre videre.

"Jeg vil også gerne have gode roller, men det er ikke altafgørende. Specielt ikke efter jeg er blevet noget ældre. Det vigtigste er at være med i gode og spændende opsætninger og være det sammen med gode folk. Stjernedrømme har jeg ikke som sådan," siger Jørgen W. Larsen.

Madgriseri på lille scene

Vi begynder rundturen på teatrets lille scene, hvor der er plads til 200 gæster, og snakken falder på 'Dracula' med Lars Mikkelsen i hovedrollen. Det var noget af det første, Jørgen W. Larsen var med i midt i 1990'erne, hvor publikum sad i drejestole på scenen med et orkester i midten, og skuespillerne tumlede rundt på en svalegang i første sals højde rundt i hele lokalet. En slags totalteater i miniudgave.

Jørgen W. Larsen viser frem på malerværkstedet.

Et kig inden for i den tomme teatersal.

JØRGEN W. LARSEN

Sidst i 1970'erne gik Jørgen W. Larsen rundt i Odense og læste hos den gamle skuespiller Hugo Øster Bendtsen. Han nåede at gå til optagelsesprøve på Teaterskolen, men det gik ikke så godt, fordi han var for genert og tilbageholdende. En dag da han skulle møde sin læremester på kælderscenen i Vintapper-teatret, viste det sig, at en skuespiller var hoppet fra en Ionesco-forestilling, og så blev Jørgen W. Larsen spurgt, om ikke han kunne springe til. Han sagde "ja, tak" og det gik godt med en tilskrevet rolle i 'Den skaldede sangerinde', hvor han skulle gå rundt og synge mellem bordene og tale med publikum. Han har haft arbejde lige siden. Det var i 1981. Via Team Teatret i Herning kom Jørgen til Aalborg Teater under Mogens Pedersen i 1993, og han har været fastansat siden 1993. I næste sæson er han med i blandt andet 'Romeo og Julie', 'Aftenlandet' og 'Cyrano' på teateret.

Den forestilling der blev bemærket mest uden for bygrænsen, var nok alligevel den Reumert-belønnede 'Beton', mens den vildeste oplevelse var 'Det store ædegilde'.

"Stykket havde ikke meget med den oprindelige italiensk/franske film at gøre. Det involverede i stedet byens stjernekok, Morten kendt fra Mortens Kro. Stykket begyndte med, at han og jeg stod og lavede lækker mad. Sådan lidt talk-show agtigt. Dernæst kom de andre skuespillere ind og de spillede børn, der kæmpede om, hvem der kunne spise mest. Stykket udviklede sig videre derfra, og selv om der kun blev spist grøntsager, var scenen klistret og smurt ind i madrester. Et godt stykke henne i stykket dukkede jeg blandt andet op i en klovnerolle, hvor jeg stod på en trappestige, under hvilken der blev åbnet en lem. Det var så farligt, at de havde begået selvmord i Arbejdstilsynet, hvis de havde set det og i det hele taget var oplevelsen med stykket noget af det mest vanvittige og vulgære, jeg har oplevet på Aalborg Teater," siger Jørgen W. Larsen.

Stykket gik godt, selv om enkelte blandt publikum udvandrede. Af samme grund spillede det kun i en akt.

Kostumet og karakteren

I Aalborg tales der i krogene om, at byen i løbet af få år kan få et nybygget teater på den gamle spritgrund i byen. Der er i det mindste sat penge af til at undersøge mulighederne. Forholdene

i det gamle teater i Jernbanegade 11 er ved at være en smule trange. Blandt andet ligner den største prøvesal mere et lærerværelse end noget andet.

"Vi kan efterhånden ikke være her, og på vores store scene etablerer man for eksempel en drejescene hver gang, hvis man skal bruge den, da man er nødt til at arbejde uden om to bærende søjler i bygningen," siger Jørgen W. Larsen.

På rundvisningen kommer vi forbi både skræddersalen og kostumeloftet, hvor Jørgen W. Larsen fortrinsvis kommer, når han har arbejdet som instruktør, hvilket er sket 18 gange gennem årene. Han falder blandt andet over et stort hundehoved, han har haft på, da man lavede en forestilling om Melodi Grand Prix med titlen 'Ein bisschen Frieden' nogle år tidligere.

"Kostumet er vigtigt og bliver det stadig mere. Jeg kan godt lide at have indflydelse på, hvordan mit kostume er og have hånd i hank med, hvordan det føles at have på. Det skyldes, at der i dag bliver improviseret meget til prøverne, og kostumet skal helst passe så godt som muligt til den udvikling, vi gennemgår med stykket. Kostumet skal underbygge, eller være en kontrast til den karakter der spilles. Jeg har hadet, når man en enkelt gang imellem har haft et kostume, som man selv synes spiller imod psykologien i den karakter man spiller, men scenografen kan jo godt have haft sine grunde til, hvordan det så ud. At man finder sig godt tilpas i kostumet er under alle omstændigheder væsentligt for at yde en god præstation som skuespiller på scenen. På Aalborg Teater er der et tæt samarbejde med kostumefolkene. I det hele taget kender skuespillere, teknikere og andet personale hinanden godt og går i byen sammen og den slags."

Dybt ind i byens kulturliv

Jørgen W. Larsen er ikke tilhænger af at møde op alt for lang tid, før en forestilling går i gang, og det der med at samles i en rundkreds er heller ikke lige ham.

"Jeg vil allerhelst gå direkte på scenen. Slam! Jeg respekterer, hvis andre vil stå i en rundkreds, men jeg bruger det ikke selv. Det er ikke sjovt længere, når man har spillet teater i så mange år, som jeg har. Jeg må være ærlig at sige, at jeg ikke gider, og det accepterer mine kolleger så til gengæld også," siger Jørgen W. Larsen.

Vi er efterhånden nået til kantinen, der dog nedlægges efter sommerferien. Det var den måde, man kunne spare de berømte to procent på uden at lave mindre teater. Nu overvejer man at købe et køleskab til madpakkerne, eller også er der en sandwichshop i nærheden, hvor omsætningen kommer til at stige. Bortset fra den lette tilgang til frokost, der kommer til at mangle, så har Aalborg Teater ry for at være et godt sted at være for skuespillere.

Jørgen W. Larsen med det hundehoved, som var med i forestillingen 'Ein bisschen Frieden'.

"De fleste, der kommer herop for at arbejde, er vilde med at være her. Når man først er her på teatret, så er det typisk for at blive godt og grundigt involveret. Der er langt til kulturcentrum i København, men det vender vi positivt og giver den en skalle."

Som skuespillere har vi mulighed for at involvere os i byens kulturliv på tusindvis af måder. Jeg har sateme lavet meget forskelligt heroppe. Avisen Nordjyskes 250 års jubilæumsshow med symfoniorkester og besøg af Dronning Margrethe er blot et eksempel. Det var noget af en opgave, men det var virkelig sjovt. Der er meget krudt i Aalborg i de her år," siger Jørgen W. Larsen.

Vil ikke være ham den gamle

Skal han nævne noget på teatret, han er specielt stolt af, må det blive noget af det, der har foregået på teatrets mindste scene, Transformator. Et lillebitte rum i teatrets indre, hvor der kun er plads til 40 publikummer og hvor forestillingerne, hvis man kan kalde dem det, kun spiller én gang. Geir Sveaass stod bag initiativet.

"Sveaass gav scenen til os og sagde nærmest: Lav, hvad I har lyst til!" fortæller Jørgen W. Larsen.

Det var blandt andet her improgruppen '3. stop fra Gug' med Steffen Eriksen i spidsen indtog scenen og blev kult. Lise Baastrup var i sin tid også med. Billetkøen slangede sig helt op i den tilstødende gågade, når de spillede. Jørgen W. Larsen spillede klaver i bandet bag de optrædende, og gruppen eksisterer stadig i dag med nye folk.

"I det hele taget har det med at spille musik fyldt meget for mig, da jeg har optrådt i utallige musikalske sammenhænge med udgangspunkt i teatret. Mange af dem er begyndt med, at vi har fået en øl og er begyndt at jamme, og så har der materialiseret sig projekter derudfra. Vi har aldrig haft noget problem

AALBORG TEATER

Næste år har der været spillet teater i Jernbanegade i Aalborg i 140 år. Aalborg Teater har altid været et af de provinsteatre, man lagde mærke til. På teatret er det gået op og ned fra trusler om lukning til gode år. Nærmest førende på landsplan i flere perioder og mange store danske teaterskuespillere har tilbragt en del af deres unge år på stedet som for eksempel Niels Olsen og Jens Jørn Spottag, ligesom der ikke er den danske skuespiller med respekt for sig selv, der har været forbi for en kortere bemærkning i turnéteaterregi som for eksempel Ghita Nørby og Frits Helmuth i 'Hvem er bange for Virginia Woolf?' Blandt fremtrædende teaterdirektører gennem tiderne har været Ebbe Langberg, Mogens Pedersen, Malene Schwartz og Morten Kirkskov. Få nævnt og mange glemt.

med at samle folk til et eksperiment eller to, fordi det altid er pisse morsomt," siger Jørgen W. Larsen, der er den skuespiller, som har været på teatret længst.

"Jeg ved godt, at jeg på papiret er ham den gamle, men sådan føler jeg det ikke selv. Jeg satser på at kunne holde ved, så jeg ikke bliver ham den gamle, der altid vil gøre tingene, som man gjorde før i tiden. Der vil jeg fandeme ikke hen. Det gider jeg simpelthen ikke, men jeg har også heldigvis gode unge kolleger, der er med på, at der skal jeg ikke placeres."

SKRIV DRAMATIK TIL BØRN OG UNGE

Dramatiker Væksthus optager dramatiker-spirer til sæson 2017/18, med mulighed for forlængelse til sæson 2018/19. Læs mere om forløbet, ansøgningskriterier og opgavebesvarelser mv. på www.dvhus.dk

ANSØGNINGSFRIST 15. JUNI

dv
DRAMATIKER VÆKSTHUS

Generalforsamlingen:

Ny overenskomst med TIO vedtaget

DSF's medlemmer godkendte på generalforsamlingen en ny overenskomst med Teatrenes Interesseorganisation (TIO), som skal supplere den allerede eksisterende overenskomst.

Fotos: Henning Hjorth

En af de nye tiltag i overenskomsten er muligheden for kortere ansættelsesforløb. Hidtil har teaterområdet som udgangspunkt skulle ansætte medarbejdere minimum 75 dage. Den nye overenskomst gør det muligt, at hvert teater i op til fire projekter hver sæson kan ansætte medarbejdere fra syv til 28 dage. Et teater kan samtidig til et projekt hver sæson ansætte medarbejdere fra 29 til 42 dage. I den slags tilfælde kan der herudover kun ske ansættelse på syv til 28 dage til to projekter.

De korte ansættelser skal ifølge overenskomsten aflønnes højere, og derfor vil ansættelser op til 14 dage aflønnes efter skalatrin 48, ansættelser mellem 15 og 28 dage aflønnes efter skalatrin 47 og ansættelser mellem 29 og 42 dage aflønnes efter skalatrin 44.

Som noget nyt differentieres der mellem teatrenes størrelse. Korttidsansættelser på teatre med tilskud fra stat og kommune på under 2,0 millioner kr. vil derfor kunne aflønne ansættelser op til 14 dage med skalatrin 44, mens ansættelser mellem 15 og 28 dage og 29 og 42 dage aflønnes med hhv. skalatrin 41 og 31. I skrivende stund er der 17 af TIO's 71 medlemsteatre, der kan gøre

brug af den billigere mulighed for korttidsansættelser.

Fremover bliver det sådan, at der ikke må aftales mulighed for prolongation i forbindelse med ansættelsen. Man skal således ikke længere stå gratis til rådighed i en periode, i forlængelse af ansættelsesperioden. Parterne kan efterfølgende aftale en forlængelse af ansættelsen, men det må altså ikke længere være en betingelse for ansættelsen.

Hidtil har man kun kunne få løn under sygdom op til en tredjedel af ens ansættelsesperiode, men nu vil det være muligt at få løn under sygdom i hele ens ansættelsesperiode.

Der har hidtil ikke været nogen rettigheder på dette område, men nu vil den ansatte i prøveperioden få ret til barnets første sygedag.

Derudover hæves mindstelønnen fra skalatrin 21 til skalatrin 23 (i Kbh: 22.072 kr.) og pensionsbidraget hæves fra 10% til 12%.

Overenskomsten omhandler også forbedringer af vilkårene for scenetjeneste.

I DSF er man godt tilfredse med resultatet, der træder i kraft 1. juli i år.

Kulturprisen gik til Norge

Julie Andem (tv) og Mari Magnus på talerstolen for at takke for kulturprisen, som de modtog for tv-serien SKAM.

Julie Andem og Mari Magnus modtog Skuespillerforbundets Kulturpris 2017 for at have skabt en banebrydende og genial norsk ungdomsserie, der er helt sig selv.

Det var et par rørte norske kvinder, der blev klappet hele vejen gennem salen og op til formand Katja Holm for at modtage Dansk Skuespillerforbunds Kulturpris 2017.

”'Skam' har i mere end én forstand brudt grænser ned for, hvad kunsten kan. 'Skam' har – som ingen anden serie til dato, formået at samle mennesker på tværs af religion og overbevisning og først og fremmest alder. 'Skam' postulerer ikke. Den er!” sagde Katja Holm blandt andet i begrundelsen for at give Kulturprisen og de 30.000 kr. til kvinderne bag den norske ungdomsserie 'Skam' til instruktør Julie Andem og web-ansvarlig Mari Magnus.

”Selvom serien er for de unge, så rammer den alligevel mennesker i alle aldre lige i hjertet. Det universelle ved 'Skam' ligger således både i noget nyskabende rent tv-fagligt og en ultraprofessionel aflevering af det. 'Skam'-serien udnytter de sociale medier til perfektion, og med det store digitale

univers formår den at fange de unge, der hvor de er og 'Skam' har derved skabt noget fuldstændigt unikt med den måde, den taler til de unge. Sproget er fantastisk, der bliver ikke foregivet, at de ved, hvad de unge siger, tænker og skriver. Det gør serien troværdig, skrøbelig, moderne og helt i tråd med ungdommen. Så kære Mari og Julie. I har gjort det. Tak for det. Og tillykke.”

Julie Andem og Mari Magnus modtog prisen med et bredt smil og takkede danskerne for at have taget så godt imod serien.

”Vi er utrolig glade for prisen og den måde danskerne har taget imod 'Skam' på. Serien handler om hvordan ungdommen – hvad enten det er i Norge eller Danmark – kan finde kærlighed til sig selv og hinanden i deres svære hverdag,” sagde prismodtagerne.

Kulturprisen blev indstiftet i 2011 og uddeles af Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse. Prisen, der er på 30.000 kroner, bliver hvert år uddelt til en person uden for forbundets egen kreds, der har sat kunst og kultur på dagsordenen.

STRATEGIPLAN

for de næste fem år

På den netop overståede generalforsamling præsenterede formand Katja Holm en ny strategiplan for Dansk Skuespillerforbund, der har fået titlen "Vision 2022 og fokusområder". Læs mere på nærværende sider og læs den i sin helhed på forbundets hjemmeside.

Formand Katja Holm fremlægger Vision 2022 på generalforsamlingen. Foto: Henning Hjorth.

Af Jacob Wendt Jensen

Som interesseorganisation giver det god mening at lægge en strategi. Det virker simpelthen som sund fornuft. Baggrunden for den nye strategi er formuleret mere præcist i forordet af den trykte udgave af "Vision 2022 og fokusområder" med Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse som afsender:

"I 2016 gennemførte DSF en medlemsundersøgelse. Resultatet viste, at vores medlemmer er tilfredse med og loyale overfor forbundet. Også økonomien er god. I dag er forbundet i en situation, hvor vi ikke nødvendigvis skal gennemføre radikale ændringer for at bevare den høje organisationsgrad. Medlemsundersøgelsen pegede dog på, at vi kan øge både medlemmernes tilfredshed og loyalitet ved at holde fokus på forbundets interessevaretagelse, image, værdier og fællesskab. Det har vi taget højde for i strategierne."

Arbejdsgruppen bag strategien var formand Katja Holm, næstformand Benjamin Boe Rasmussen, bestyrelsesmedlemmerne Andrea Deres, Anne Voigt Christiansen, Søren Bang Jensen og Peder Holm Johansen samt sekretariatschef Anna-Katrine Olsen, vicesekretariatschef Kim Hansen og kommunikationschef Charlotte Kiberg.

Fem fokusområder

Det konstateres samtidig i forordet til strategien, at medlemmerne af DSF agerer i et arbejdsmarked, der er langt mere omskifteligt end tidligere. Det kræver en mere proaktiv

fagforening, når det gælder kampen for bedre arbejdsforhold. I strategien er formuleret fem fokusområder:

- Vi sætter kunst øverst på dagsordenen
- Vi sikrer gode løn- og ansættelsesvilkår
- Vi værner om de kunstneriske rettigheder
- Vi opdyrker nye arbejdsområder
- Vi fremmer solidariteten

Hvert af de fem områder byder på sine udfordringer i den virkelige verden og dermed fokusområder i en strategi. De fokusområder vil løbende over de næste fem år blive krystalliseret ud i konkrete handlingsplaner for de i skrivende stund omkring 2.200 medlemmer i Dansk Skuespillerforbund. DSF organiserer meget tæt på 100 procent af danske skuespillere, dansere, koreografer, musicalperformere og operasangere.

Toneangivende i debatten

At sætte kunst øverst på dagsordenen, der er strategiens første fokusområde, handler blandt andet om at arbejde for et rigt og mangfoldigt kunst- og kulturliv i hele landet til glæde for befolkningen og medlemmerne.

Det kræver, at man som organisation er toneangivende, offensiv og vedholdende i debatten, når det handler om at pege på nytteværdien af kunsten og vigtigheden af ordnede forhold for udøverne, hvilket vil sige medlemmerne af DSF. Stoltheden over fagene skal mere i fokus.

Andet fokusområde drejer sig om at sikre gode løn- og arbejdsvilkår til alle, og det gælder både lønmodtagere, honorarmodtagere, initiativtagere til projekter eller dem, der i perioder måtte stå uden arbejde. Der skal være hjælp at hente for alle i forbundet.

Under dette fokusområde er det især også vigtigt, at der vedvarende er en åben debat om forskelsbehandling og hvordan den slags kan undgås. Det vil man forsøge ved hjælp af en tæt kommunikation mellem bestyrelse, ligebehandlingsudvalg og sekretariat.

Honorering og nye arbejdsområder

Tredje fokusområde handler om at værne om kunstneriske rettigheder, således at forbundets medlemmer sikres en fair og reel honorering for brug af de værker, de har medvirket i. En del af dette arbejde skal også foregå sammen med andre kunstnerorganisationer herhjemme og endvidere i internationalt regi.

Som fjerde fokusområde ligger arbejdet med at opdyrke nye arbejdsområder. Steder hvor medlemmernes talenter kan komme til deres ret, som de traditionelt set hidtil kun har kunnet på scenen, i film og i tv.

DSF kan i den forbindelse hjælpe medlemmerne med at sætte ord på deres kompetencer og rådgive og sparre om, hvordan de kommer i spil.

Sidste fokusområde handler om at fremme solidariteten. Punktet formuleres således: "Et socialt og fagligt samvær er helt uundværligt for dels at skabe nærhed og gensidig inspiration, dels at knytte forbundet til medlemmerne og medlemmerne til hinanden. Vi rummer forskellige faggrupper med forskellige arbejdsområder og arbejdsliv, men med mange ligheder og fælles udfordringer."

Med andre ord skal der arbejdes for, at medlemmerne kan se sig selv i forbundet og der kan skabes bedst mulige vilkår for involvering, engagement og fællesskab.

Foto: Søren Rønholdt.

MERE DEMOKRATISK BESTYRELSE

"Jeg forventer, at vores arbejde i bestyrelsen bliver lettere med den nye strategiplan, fordi vi lettere kan komme ind til kernen af nogle sager. Det vil gøre os både stærkere og mere demokratiske. Strategien gør det tydeligt, hvad vi vil og så er det vores udfordring som bestyrelse, at det også bliver tydeligt for medlemmerne, så de får et forbund, de kan være stolte af. Vi er her jo ikke kun på grund af Skuespillerhåndbogen. Vi er på en mission. Som faggruppe har vi somme tider manglet stolthed og selv-værd og kimen til en forbedring på det område ligger gemt i den nye strategi. I bestyrelsen kan vi godt mærke, at vi bliver presset af producenter og teatre, fordi vi er det dyreste led i produktionen, men det er der jo gode grunde til. Strategien skal hjælpe os til at være på forkant og modstå pres."

*Benjamin Boe Rasmussen,
medlem af bestyrelsen i DSF*

Foto: Anders Heinrichsen.

OPMÆRKSOMHED PÅ AT BREDE EVNERNE UD

"For mig er punktet om udvidelse af arbejdsområder meget vigtigt. Selvfølgelig er arbejdet på scenen, foran skærmene og med dubbing hovedbeskæftigelse blandt medlemmerne, men de laver jo også alt muligt andet, hvor de bruger de samme kompetencer, som når de arbejder på traditionel facon. Man kan se på det med den vinkel, at det er synd for medlemmerne, men i mine øjne er det en positiv ting, at vi kan bruges til kommunikation, coaching, konsulentarbejde og andet. På den baggrund er det vigtigt at gøre både medlemmer og omverdenen opmærksom på, at vi kan mere end at være med i 'Rejseholdet'. Samtidig skal vi arbejde stenhårdt på at blive endnu bedre til alt det, vi allerede er gode til som stærk organisation på det kunstneriske arbejdsmarked."

*Søren Bang Jensen,
medlem af bestyrelsen i DSF*

Foto: Henning Hjorth.

FOKUS PÅ FAIR RETTIGHEDSBETALING

"Det har været spændende at være med til at tage en tur op i helikopteren og se på forbundets arbejde i et større perspektiv. Det er vigtigt – også for arbejdet i sekretariatet – at der tages stilling til, hvilke arbejdsområder der skal fokuseres på. Jeg mener, at det er helt rigtigt, at der fortsat skal arbejdes hårdt på at sikre bedre løn- og arbejdsvilkår og ikke mindst fair rettighedsbetaling, som udgør en stor del af fundamentet for forbundets arbejde. Jeg glæder mig til, sammen med resten af sekretariatet at udvikle dette arbejde yderligere i løbet af de næste år."

*Kim Hansen,
vicesekretariatschef i DSF*

KOMMENDE KURSER I DSF STUDIO

MED FOKUS PÅ DIT HÅNDVÆRK

ÅBEN STUDIO I KØBENHAVN EFTERÅR:

DSF Studio er Dansk Skuespillerforbunds platform for efteruddannelse, netværk og videndeling. Fri træning for 200 kr. halvårligt.

Mandage: Muscaldans med Sofie Akerø fra 4/9
Tirsdage: Filmskuespil med Birgitte Stærmose fra 19/9
Onsdage: Improvisation med Ole Boisen fra 6/9
Fredage: Manuel Stemmebehandling/massage med Naja Månsson fra 8/9

Filmskuespil med Birgitte Stærmose

Når du møder op på settet, skal du ofte være klar til at spille din scene uden nogen nærværdig tid til snak og prøver. Hvordan kan du bedst forberede dig? Undervisningsforløbet vil fokusere på hvordan skuespilleren skaber nærvær og liv på film. Birgittes arbejde som instruktør er funderet i Method Acting (primært Weston/Adler), men hun vil brede arbejdet ud så deltagernes individuelle erfaring og udgangspunkt vil blive inkluderet i arbejdet.

Birgitte Stærmose er en amerikansk uddannet instruktør med en Master of Fine Arts fra Temple University. Hun har instrueret adskillige prisbelønnede noveller og var episodeinstruktør på tv-serien Norskov. Hendes anden spillefilm Darling med Danica Curcic, Gustaf Skarsgård og Ulrich Thomsen på rollelisten får premiere i efteråret 2017.

Kurser:

Forumteater med Rikke Bendsen, 8-11/8, frist 13/6

At være skuespiller i forumteater er en leg med håndværket. En leg, der tager udgangspunkt i meget faste rammer. Skuespilleren er redskab for det tema og de specifikke udfordringer, som en bestemt arbejdsplads har sat på dagsordenen. Og skuespillerens fornemste opgave er at kunne oversætte og spejle deltagernes forskellige perspektiver og problematikker. Det kræver en mestring af håndværket, stort nærvær og en helt særlig evne til at være både inde i karaktererne og ude hos deltagerne/publikum.

Skuespiller Rikke Bendsen har de sidste 14 år beskæftiget sig med at benytte og udvikle teatermetoder til brug i erhvervslivet og hører til blandt de mest erfarne på området herhjemme. Hun er stifter af TeaterSpektrum, som er et af landets førende virksomhedsteatre.

Anne Rosing-metoden med Britt Hein, 29/8, 5/9, 12/9, 19/9, 26/9, 3/10, 10/10, tilmelding hurtigst muligt

Det vigtigste i alle former for stemmetræning, både når det gælder sang- og talestemmen, er at finde frem til, hvad der er det helt specielle ved netop din stemme. Anne Rosing Metoden er udviklet af den erfarne sangpædagog af samme navn og handler om at finde kernestemmen og frigøre den gennem stemmearbejde og fysiske øvelser.

Sanger og sangpædagog, Britt Hein er uddannet fra Rytmisk Konservatorium. Studielektor i sang ved Musikvidenskab og certificeret i Anne Rosing-metoden/Voiceembodiment. Sideløbende med sangkarrieren har Britt uddannet sig i flere aspekter af arbejdet med stemmen og kroppen.

Videoer til sociale medier med Maiken Ingvordsen, 11-12/9, tilmelding snarest

Brug små film i din markedsføring. Med en iPhone eller iPad kan du med de rette apps nemt skabe fine velfungerende film, som du kan dele på internettet. Videoer, som en del af en markedsføringsstrategi, er noget af det hotteste lige nu.

Maiken Ingvordsen er jazzpianist og ejer af So What Copenhagen, et kreativt produktions- og brandingbureau med speciale i idéudvikling inden for musik, bøger, film og design, kreativt entreprenørskab og personlig branding.

Skrivekursus med Rhea Leman, 25-29/9, frist 7/8

Dette kursus er for alle, der er interesseret i skriveprocessen. Kurset introducerer nogle forskellige elementer i manuskriptskrivning såsom karakterer, der er virkelige og interessante, handling og struktur inddelt i akter, autentiske og lidenskabelige dialoger. Deltagerne vil ikke blot opnå bedre forståelse for, hvordan stykket og manuskriptforfatteren fungerer, men vil også få mulighed for selv at skrive og færdiggøre en kort tekst, der vil blive opført ved afslutningen af kurset.

Underviser, dramatiker og instruktør Rhea Leman har bl.a. forfattet stykkerne Gorilla, Hitler on the Roof og til DR-TV, Hjerterflimmer. Hun blev Reumert-nomineret for stykket Gorilla i 2013 og modtog Allen-prisen for sit dramatiske virke i 2014.

Dubbingkursus med Chresten Speggers, 9-13/10, frist 11/9

Kurset giver et indblik i hvad det vil sige at dubbe og lægge stemme til udenlandske produktioner. Deltagerne stifter bekendtskab med de basale teknikker, man skal kende, når man dubber og kommer til at arbejde med tegnefilm, sit-com (live-action) og dokumentarindtaling.

Underviser Chresten Speggers er skuespiller, instruktør og tekstforfatter og har været kreativ leder på Camp-David siden maj 2004. Som instruktør og stemmecaster har han arbejdet med adskillige biograf- og tegnefilm, serier og dokumentarprogrammer for både TV2 og DR.

Læs mere om kommende kurser, frister og tilmeld dig på hjemmesiden under DSF Studio.

SKUESPILLERFORBUNDET.DK/DSF STUDIO

D'O'INK

Af Mikkel Stubbe Teglbjærg

Åben invitation – medlemsinvolvering er vitalt

Tak for en god generalforsamling. Det var en helt vidunderlig dag, som både bestyrelsen og jeg var rigtig glade for. Til generalforsamlingen præsenterede vi den nye strategi. Alle punkter heri er vigtige og i denne måneds leder vil jeg sætte fokus på en del af det femte fokusområde. Overskriften på området er "Vi fremmer solidariteten". Under lige netop dette punkt bliver det måske mest tydeligt, at en organisation er til for medlemmerne og ikke omvendt. Vi skal nemlig holde fast i den solidaritet, der allerede er i Dansk Skuespillerforbund og vi skal udbygge den med yderligere medlemsinvolvering. Vi er solidariske og hjælper hinanden, men vi skal holde fast. United we stand, divided we fall.

Som jeg også nævnte i min beretning, er vi til en hvis grad en form for klan. Vi holder sammen – nogle gange på trods. Men vi holder sammen. Vi kan være uenige og I kan være uenige med os, men vi står i sidste ende sammen. Det sammenhold skal bevares og engagementet skal bibeholdes og gerne gøres endnu stærkere. Vi skal nemlig gerne fortsætte med at have tilfredse og loyale medlemmer. Og være stærk som organisation

Og hvordan fremmer man solidariteten, hvis den allerede er der? Efter min mening, er det ved at skabe nogle fora, hvor vi kan høre endnu mere til jer, men også give jer en mulighed for at involvere jer på nye måder.

Og et arbejde som dette, der ligger foran os, kræver blandt andet, at vi arbejder mere på de "platforme" I bevæger jer på, og på den rigtige måde. Om det er på Facebook, Instagram eller i medlemsbladet så skal vi være endnu klarere på, hvordan vi bruger medierne, og hvordan vi er i kontakt med jer. Men der kan også være andre muligheder digitalt. En app, eller måder man kan komme i kontakt med os på, som vi end ikke selv er

bevidste om i dag. Derfor skal vi sætte gang i nogle under-

søgelser på området. Vi skal måske også se nærmere på den måde, vi aktivt bruger vores udvalg på, og brugen af fokusgrupper. I forbindelse med vores strategiarbejde har vi haft glæde af møder med medlemmer, og vi bliver altid klogere i mødet med jer. Vi bliver klogere af at høre jeres udlægning af den hverdag, I navigerer i. På den baggrund skal vi arbejde videre på at skabe rammer for møder som disse.

Men jeg har også et ønske om at høre, hvordan I som medlemmer mener, I kan bidrage med viden og engagement i DSF? Vi har brug for viden og for at høre fra jer. Min mailbakke og min telefon er altid åben, men når vi i den næste tid samler op på reaktioner på den nye strategi og en overbygning af den medlemsinvolvering, vi altid har stået for, så er linjerne til både mig som formand og de andre bestyrelsesmedlemmer om muligt endnu mere åbne end ellers. Ring eller skriv – hellere før end siden. Vi har brug for, at I som enkeltindivider siger til, så vi som organisation kan reagere og vores fællesskab kan blive stærkere.

Katja Holm,
Formand for Dansk Skuespillerforbund

Foto: Karoline Lieberkind

TEATER **V**

DRAMATISK DEBUT 2018

**KA' DU SKRIVE?
ER DU TIL DRAMATIK?
VIL DU VINDE 100.000 kr.?
- SÅ HAR DU TRAVLT 😊**

DEADLINE

for indsendelse af manuskripter

FRE 1. SEP 2017

STORE FINALEDAG

Sæt kryds i kalenderen!

SØN 7. JAN 2018

LÆS MERE PÅ
TEATER-V.DK